

EDITORIAL

ELS FETS HAN DE SEGUIR A LES PARAULES

Lluís Companys, en el seu discurs d'abans d'ahir, va dir coses molt bones. Va dir frases que entranyen un programa en acció, una part del qual, segons sembla, ja està realitzada...

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dijous, 11 de novembre del 1937 ANY I NUMERO 226

El Bras l convertit en Estat totalitari

Tant a Roma com a Berlín han acollit amb viva simpatia el cop d'Estat de Getulio Vargas La constitució del nou Estat serà corporativa totalitària, però conservant la forma republicana

Rio de Janeiro. — El ministre de la Guerra ha publicat avui una proclama dirigida a l'exèrcit, en la qual es posa de relleu que la missió de les forces armades és mantenir la pau contra els enemics de la pàtria i del règim.

ELS JAPONESOS HAN OCUPAT POTUNG

BOUQUET ALS JAPONESOS Mèxic, 11. — La Confederació de Treballadors Mexicans ha dirigit a totes les organitzacions una circular demanant l'aplicació en forma efectiva del boicot als productes japonesos.

DURRUTI!

Una frase lapidària. Dies abans de marxar DURRUTI a Madrid, solennement, digué: «Podem renunciar a todo, menos al triunfo de la guerra.»

EL CORRESPONSAL DEL «DAILY TELEGRAPH» A XANG-HAI HA ESTAT MORT PER UN OBUS

ELS JAPONESOS TRAVERSEN EL SHIKIKIANG Xang-Hai, 11. — La infanteria japonesa travessa a les 11 el riu Shikikiang sota la protecció d'una cortina de fum, al limit de la concessió francesa.

EL JAPO VOL RECONEXIRI FRANCO

Tòquio, 11. — Els cònsols oficials anuncien que el Govern del Japó es disposa a reconèixer pròximament l'homeinat govern de Burgos.

EL PRESIDENT DEL MANUKUO ANIDA A TÒCIO

Tòquio, 11. — En avió ha arribat a Osaka el president del Consell del Manukuo, qui anirà immediatament a Tòquio a l'objecte d'agradir al Govern japonès l'abandó de l'extraterritorialitat en aquest país.

INTERCANVI D'AUDICIIONS

Tòquio, 11. — Aquest migdia s'han intercanviat audicions de ràdio entre les emissores de Tòquio i de Roma, a l'objecte de celebrar l'adhésió d'Itàlia al pacte anticomunista.

INQUIETUD A LA CONCESSIO FRANCESA

Xang-Hai, 11. — Malgrat el formidoble bombardeig japonès contra Nantau, les tropes xineses no abandonen els seus llocs, fora 300 soldats que, absolutament equipats, es refugiaren a la Concessió francesa.

LES INUNDACIONS A SIRIA

Fins ara es porten recollits més de sis-cents cadàvers Més de deu mil cases han estat totalment o parcialment destruïdes

Paris, 11. — Al Ministeri de les Colònies s'han rebut informacions complementàries que demostren l'extraordinària gravetat de la catàstrofe provocada en el territori mandatari francès de Síria per les recents pluges i consegüent inundació.

Les aigües desbordades que van inundar completament la regió de Kalamun, han començat a retirar-se i ha estat possible organitzar la recollida de cadàvers i els treballs de sanejament, encara que es fa possible calcular les pèrdues materials ocasionades per la catàstrofe.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Barcelona, 11. — La «Gaceta de la República» publica el següent Decret: Estat. — Nomenant ministre plenipotenciari de primera classe i introductor d'ambaixadors, Amós Salvador Carreras.

Han estat dictades les normes en les quals haurà d'ajustar-se la Comissió de Reclamacions Estrangeres

INTENSIFICACIO DE LA VACUNACIO tin com més aviat millor al Ministeri de Fianances i d'Economia les reclamacions que hi hagi pendents per entitats o individus estrangers als efectes comprèsos en el Decret de 8 d'agost proposat.

DESMENTIMENT

Buenos Aires, 11. — Segons informacions brasileres concurades, reproduïdes pels periòdics, una alta personalitat brasiler va desmentir els rumors segons els quals el can-

Generalitat

Els nostres obrers han aconseguit el ressorgiment de les indústries de guerra

Ahí, el President Companys va visitar algunes indústries de guerra. El President Companys acompanyat a efectuar aquestes visites l'interior de la gran dependència "Jetta Levante"...

El ministre de Justicia diu que es proposa demostrar que són compatibles la justicia del Govern autònom i la de la República

El ministre de Justicia, Irujo, el qual és ha parlat de la instal·lació en l'edifici que ocupa el Ministeri i que es proposa trasladar els seus despatxos a Madrid...

TERCERA EDICIO

Més notícies de l'estranger

UN QUANTS DIES MES: Londres, 11.—El rei Borja de Búlgaria que es trobava en aquesta capital amb caràcter privat i podria sortir aviat vers el continent...

VIATGE OFICIAL: Ankara, 11.—El viceministre turc de Negocios Extranjeros ha sortit en viatge oficial vers Síria i el Líban...

TRANSACCIONS SUÏSES: Londres, 11.—El Comitè del Stock Exchange ha decidit suspensions provisionals totes les transaccions sobre títols francesos...

L'ANIVERSARI DE L'ARMISTICI: París, 11.—S'han celebrat nombrosos cerimonials amb motiu del 19 aniversari de l'armistici...

CONDOL PER LA MORT DE MAC DONALD: Washington, 11.—El secretari d'Estat, Cordell Hull, ha publicat una declaració oficial expressant el seu sentiment de dol per la mort de Mac Donald...

Consell de guerra contra dos espies: Besancon (França), 11.—Davant un Consell de Guerra han comparegut dos espies. Es tracta del subdistingut Frederic Hubler i del francès Joseph Picard...

El cop d'Estat a Polònia és imminent: Londres, 11.—El periòdic "News Chronicle" rep informacions de Polònia les quals confirmen les possibilitats per alguns períodes francesos sobre la imminència d'un cop d'Estat feixista a Polònia...

La reobertura de la Cambra francesa: París, 11.—Oficialment s'anuncia que el dia 16 del corrent tindrà lloc la reobertura de la Cambra...

Lord Halifax anirà a Berlín el dia 29: Londres, 11.—Encara no s'ha confirmat ni desmentit la informació publicada sobre la nit del dia 29...

L'alcalde diposita flors al monument als soldats catalans: Avui, dia 11 de novembre, s'han complert els 19 anys de la signatura de l'armistici...

CHIDA A UN CIUTADA: La Secretaria particular de l'Alcalde, Sr. Angel Llanas, o la seva muller, Alegria Nadal de Collessat...

La Diada Comemorativa de l'Armistici a Londres: «Tot és hipocresia», ha cridat un individu durant els minuts de silenci...

¿Qui formarà el Consell?: Brusel·les, 11.—Després del fracàs de la temptativa de Spaak per a formar un acord de Tinença...

Reunió del Comitè d'Enllaç U. G. T. - C. N. T.: València, 11.—S'ha reunit el Comitè Nacional d'Enllaç U. G. T. - C. N. T. i després d'aprovar la constitució de Comitè d'Enllaç...

Trobada de valors: València, 11.—A una botiga de draps del carrer Raja, han estat trobats valors de la Companyia Transatlàntica, Diputació Provincial i Companyia de Tramvies...

EL MISTERIOS VIATGE DE VON BLOMBERG A L'ESPANYA REBEL JA TE REPERCUSIONS: París, 11.—El periòdic "Le Courrier Picard" en el qual s'escriu: «De fa alguns dies a les gran canelleries oficials el rumor que, per decisió comuna d'Itàlia i Alemanya, s'està ajornant el lliurament dels soldats de les lleves...

ELS DECRETS APROVATS EN EL CONSELL GENERAL

Agricultura. — Decret que aprova la dimissió que del càrrec de director general d'Agricultura ha presentat Lluís Ardians i Alés. Decret que nomena director general d'Agricultura, Roman Planes i Plans.

Treballadors de la Indústria Gastronòmica

TINGUEU EL MATEIX INTERÉS EN COBRAR L'IMPORT DE CADA CONSUMACIO COM EL DE L'ARBITRI CORRESPONT. SI HO FAS AIXI, DEMOSTRAREM QUE ET PREOCUPA TANT LA BONA MARXA DEL TEU RAM COM L'AJUT CONTRA EL FEIXISME.

El Govern de la República

UN ACLARIMENT SOBRE LA PUBLICACIO D'UN COMENTARI: A l'entorn d'una Agència un comentari del «Mercantil Valencià» sobre el Consell de Ministres celebrat per primera vegada a Barcelona...

Manifestacions del director general de Seguretat

Barcelona, 11.—A la una de la tarda el director general de Seguretat ha rebut els periodistes i els ha manifestat que no hi havia cap novetat.

Reunió del Comitè d'Enllaç U. G. T. - C. N. T.

València, 11.—S'ha reunit el Comitè Nacional d'Enllaç U. G. T. - C. N. T. i després d'aprovar la constitució de Comitè d'Enllaç a diverses localitats, acordà autoritzar la Federació de Treballadors Agrícoles de la C. N. T.

Trobada de valors

València, 11.—A una botiga de draps del carrer Raja, han estat trobats valors de la Companyia Transatlàntica, Diputació Provincial i Companyia de Tramvies...

EL MISTERIOS VIATGE DE VON BLOMBERG A L'ESPANYA REBEL JA TE REPERCUSIONS

París, 11.—El periòdic "Le Courrier Picard" en el qual s'escriu: «De fa alguns dies a les gran canelleries oficials el rumor que, per decisió comuna d'Itàlia i Alemanya, s'està ajornant el lliurament dels soldats de les lleves...

La Diada Comemorativa de l'Armistici a Londres: «Tot és hipocresia», ha cridat un individu durant els minuts de silenci...

¿Qui formarà el Consell?: Brusel·les, 11.—Després del fracàs de la temptativa de Spaak per a formar un acord de Tinença...

Reunió del Comitè d'Enllaç U. G. T. - C. N. T.: València, 11.—S'ha reunit el Comitè Nacional d'Enllaç U. G. T. - C. N. T. i després d'aprovar la constitució de Comitè d'Enllaç...

Trobada de valors: València, 11.—A una botiga de draps del carrer Raja, han estat trobats valors de la Companyia Transatlàntica, Diputació Provincial i Companyia de Tramvies...

EL MISTERIOS VIATGE DE VON BLOMBERG A L'ESPANYA REBEL JA TE REPERCUSIONS: París, 11.—El periòdic "Le Courrier Picard" en el qual s'escriu: «De fa alguns dies a les gran canelleries oficials el rumor que, per decisió comuna d'Itàlia i Alemanya, s'està ajornant el lliurament dels soldats de les lleves...

EL MISTERIOS VIATGE DE VON BLOMBERG A L'ESPANYA REBEL JA TE REPERCUSIONS: París, 11.—El periòdic "Le Courrier Picard" en el qual s'escriu: «De fa alguns dies a les gran canelleries oficials el rumor que, per decisió comuna d'Itàlia i Alemanya, s'està ajornant el lliurament dels soldats de les lleves...

EL MISTERIOS VIATGE DE VON BLOMBERG A L'ESPANYA REBEL JA TE REPERCUSIONS: París, 11.—El periòdic "Le Courrier Picard" en el qual s'escriu: «De fa alguns dies a les gran canelleries oficials el rumor que, per decisió comuna d'Itàlia i Alemanya, s'està ajornant el lliurament dels soldats de les lleves...

Justicia

Els que volien imposar l'ordre Els que representen (?) la civilització

Acho de passar els ulls per un seguit de fotografies escarifiades. Semblava que les fermes i repetides denúncies que la guerra comporta ens havien humanitzat contra les visions colpidores; i no és així. Hauríem de tenir fetge i ànima feixistes per a realitzar insensibles davant la carn maltractada i retada de bones i males...

Ens resolem a creure que al camp contrari hi haurà essers amb sensibilitat que trobin natural el sacrifici de la nostra gent amada per a guanyar una guerra que nosaltres no hem tingut interès a provocar; no, no és possible que la guerra totalitària, on és, la destrucció repa tot i de tot hom, el crim dividit i posat per damunt de totes les casualitats, tingui un excés de partidaria entre aquells que ens és contrari, però que encara que cregui en un déu i en l'existència dels que no s'empatllen amb les seves cadències, concis — sembla — el que és l'ador a un fill o a una dona i el que dol perdre aquest bé que enduït a la vida...

No és possible que els homes siguin tan deflexos, que no tinguen ni un moment de rebuïda que ens obligi a repenjar i evitar les accions que puguin esdevenir depriments per a la humanitat. Per justícia que sigui el combat per unes idees, per forta que sigui una ambició, res no hi ha que pugui abonar la destrucció i la ferotgia de les criatures humanes en estat d'indignitat. Per alta que sigui els déus dels sobites, més alta encara enfront de les muntanyes de cadàvers abraçats en homenatge a la supèrbia i al desposament més depravat i canalla.

Qualsevol creu, després de presentar els horribles estralls que l'aviació feixista causa a les poblacions civils, en la valència i en la rindició humana dels que deixen anar, com si així cosa, la càrrega mortífera a un clau determinat del sol espanyol habitat de vivendes humanes; qualsevol considera sinceres les prediques dels legats i oficials religiosos de l'altra banda, quan perseguents, amb rebuïda sublimada, el fill imperceptible d'un imaginari i insignificant deuria, i s'hilades, en canvi, de condemnar les vils maldades, els horribles assassinats en massa que cometen els seus miserables valadors de l'època, que ambrien el sempre net espai espanyol amb la tara humida de la seva presència. Li és per arribar a semblances extremes de degradació, que els cervells codificadors a sou de la burgesia han escrit tractat darrera tractat, ericant i blasfemant per tot costat i reconeixent els

atemptats de distinció anarquista? ¿Què hi té a veure, la punyalada que abal un humil responsable d'una injustícia, amb les bombes que cau en pluja infernal damunt d'una escola, al mig del carrer, i destrueixen propietats sagrades i les vides dels circumstants o dels viantsos, que en la majoria dels casos no participen del trajecte de la guerra?

Escolen, Pau Vila. La bomba del Lleure, que tant de ressò ha trobat a les vostres oïdes, és una pobria cosa, comparada amb les bombes acrítics de 250 i 300 quilograms. I direm més: sense voler entrar en detalls importants, podem justificar l'acció de Santiago Salvatdor dient que el foc d'aquell espartit creava un mal de sofriment a un dels sectors combatents en la guerra social, i en aquest cas, cal convenir que una destrucció de còrpus humans realitzada en el pati de batucats d'una reunió antioficial, per horrible que sigui, cobria un objectiu (militar) previst per un dels contendents, sempre col·locat en una manifesta situació de desavantatge. Ignorem si al Lleure, aquella nit hi havia infants que els interessés presenciar «Guillemes Teils. El que sí sabem és que a Lleida han mort, criminalment sacrificats per la canalla feixista, més de cinquanta criatures i una bona colla de mares que sempre havien permès postes de la guerra.

Mir's com en vulguis, els atemptats anarquistes — durant els casos extirpats i d'irresponsabilitat — han tingut sempre una significació justiciera i ideal no home esportat pel nostre humanisme i mai no hauria interromput el camí de cap extirpació si aquesta no hagués representat un perill per a la tranquil·litat de la classe treballadora. En ocasions, la desaparició d'un malvat salva una munió de vides decentes i de profit.

De raó en tenim de sobra, perquè érem els eterna víctimes. I per folia que hagin estat els nostres homes de nervi, mai no han terat, com a objectiu, la víctima innocent. La força bruta ens persegueix i de la força bruta havien de treure la defensa. El que passa ara és completament distint. Femsen en una gent que tota la vida havia presenciat de guardador i protector de l'ordre, i que quan el Poder per les seves repelides torpes se li ha ocupat de les mans, enfront de l'assassinat, sense reparar en el mal que causa ni en l'efecte de les víctimes.

JOAN DEL PI

LES COSES QUE PASSEN AL CAMP FACCIÓS

Cepiron de «La Voz de España», de San Sebastián:

«Elitico. — La Junta de Inocentat de Biens de Vizcaya ha publicat un edicte decretando el embargo de toda clase de bienes, cuentas corrientes, acciones, etc., propiedad de familias a las que pertenecian significados elementos del Partido Nacionalista Vasco u de otros partidos del Frente Popular; en la lista que se publica figuran más de un centenar de nombres, entre ellos algunos tan destacados como los de todos los pertenecientes a la familia Sota. En el edicte se previene que las autoridades y particulares de la provincia deberán dar cuenta de cuantas propiedades sean pertenecientes a dichas familias, prohibiéndose al mismo tiempo cualquier movimiento de fondos en las cuentas corrientes que tuvieren abiertas en los Bancos, y castigándose a cualquier contraventor de la medida, de defraudación al Estado con las sanciones correspondientes.»

Ja s'apropien que els facciosos defensen així el dret a la propietat privada. Ara detem expressar «El Diario Vasco»:

«Nos manifestó el gobernador civil que el que no haya llegado el aceite anunciado no es culpa de las autoridades guipuzcoanas ni del Gremio de Aceites.»

I ben act, que no; així, de cap de les maneres, el fill no ha arribat és que uns altres lladres els hauran passat al davant. Més clar, faigu.

Retallem del mateix diari: «Otra cosa que tampoco va a poder ser se eludir o cumplir exigentemente los deberes patrióticos de la hora presente: el plato único, por ejemplo. Cuerto propietario de una casa que el produce 2.000 pesetas mensuales tiene un establecimiento de los de no me tome usted el pelo; de añadidura es corredor del... aquí el que no corre viento; y de las siete personas mayores de su familia dos están colocadas. Pues se queda tan tranquilo dando 12 pesetas al mes para el «Plato único», y las da, me a su nombre, sino con el nombre de su señora, a la cual, para desputar más, le hace cambiar de sexo; es decir, si, por ejemplo, se llama Evarista aparece «Evaristo».

O, el que és més corrent entre els franquistes: fr-se cridar Evarista el que en diuen Evarist. No s'ha val a desmentir les llegendes que rebon dels nazis, monstros en tot el que sigui brutícia i dolencia.

MUSSOLINI, AMO DELS TITELLES PRIMO DE RIVERA I FRANCO

Maurice Ajam dit, en «La Dépêche», que l'atemptat d'Espanya ha estat preparada des de fa molt de temps. Recorda que

un dels autors especialistes maritims, el comandant Roucifr, demanava les mans i braços feixistes el mateix dia que el dictador d'Itàlia posava a la pràctica la doctrina del «Mare nostrum». Ara bé un dels periòdics oficials del «Duce» proclamava que l'acció italiana seria eficaç el dia que França no pogués transportar tropes a través de la Mediterrània, o que Anglaterra es veies impedita d'enviar la flota a l'Atlàntic d'Orient». El gran joc —continua Ajam— va començar quan Mussolini obligués al Primo de Rivera les bones aeronaves de Mallorca per a utilitzar-les en casos de guerra. El terrer restava, doncs, preparat per a l'acció del rebel Franco, la insurrecció militar del qual esclatava immediatament després que Mussolini s'ha negat a assistir a la Conferència internacional de Brussel·les, amb la qual cosa va voler venjar-se de França i d'Anglaterra, per haver parlat, aquestes nacions, de mesures punitives llatives de la comunist italiana d'Estàpia. En acabar, Ajam descriu així l'actitud dels dos dictadors: «El «Führer» i el «Duce» ocupen la situació dels jugadors que mantenen una partida de póquer amb adversaris les cartes dels quals cometen, mentre que aquesta darrera no saben exactament el que tenen a les mans. Els creuen començar el moment propici per a aclarir els còns. Però successivament el que es veu, Mussolini ha maniobrat d'una manera que no estrà el joc amb les mans ocultes.»

Sempre han estat els més etícs els qui s'han endut els avantatges. Sempre, menys quan una força superior els ha obligat d'abandonar el producte de llurs robaries.

LA CALMA SE-RENA DEL PO-LE DE MADRID

Un corresponent de «Le Travail», de Ginebra, que ha passat deu mesos entre nosaltres, escriu, un cop tornat al seu país: «El Poder segurament no condia depressió de cap mena, ni la més petita ombra de depressió. Després d'un any de martiri, del rebuïd stat de l'artilleria, del bombarder seri inascatib, Madrid, amb els 750.000 habitants, continua essent una ciutat on se viu i on se treballa febrilment, on, excepte dels horros de criminal bombarder, la vida és normal; on tot marxa i circula amb naturalitat. El qui ha conegut aquest magnífic estat d'esperit, la calma serena, la perseverança del treballador madrileny, al qual cap horror, cap defeta familiar, cap por, ni els bombarders, per terribles que hagin pogut éser, no han pogut abatre ni desanimar.

No s'ha arrencat massa fort,

resta obligat a admetre que els treballadors espanyols resistiran fins la darrera gota de sang i conservaran fins la darrera alenada de vida la confiança en la victòria final. Amb la particularitat que l'estat d'ànimo de l'obra de Madrid correspon exactament a el de tots els treballadors dels camps i de les fàbriques, ja sigui de Castella, d'Andalusia, de Lleuant, d'Aragó o de Catalunya.»

Comentari? Un: Aquest aixot coneix la veritat.

VIATGE D'ANADA I TORNADA

Diu «L'Œuvre» que Hitler ha reconanat a Mussolini que, de moment, retiri d'Espanya les tropes d'infanteria que excedeixen dels 40.000 soldats que el feix deparat. El resultat seria transportat, de moment, a Llívia, d'un seriós tornat a la Península una vegada la Comissió investigadora hagi abandonat el país. Així retardaria la gran ofensiva que els feixistes anuncien, i fa que a Londres i a París creguin —pobres infantoses— en l'evolució favorable de la guerra d'Espanya.

Compta, una i altra, de la manera que més els plagui. Nosaltres tenim el fusell a la mà, i hi tenim posades totes les nostres esperances.

ELS FRANCESOS FAN NOSA, A LES PALMES

Comulgues de Casablanca que les autoritats rebels de les Illes Canàries han convidat el cònsol francès a Les Palmes a suspensió de les seves activitats. Identifica mesura ha estat presa envers els altres agència consulars de França a les Illes Canàries. Per consegüent, les Oficines del Consolat, com també les anexas, resten virtualment lencades, i hom espera, d'un moment a l'altre, la sortida del personal afectat al Consolat francès vers les terres d'origen.

EL «DUCE» NO PENSABANDONAR LES BALEARS

La suposada d'Atholl ha fet importants declaracions a la Cambra del Commons sobre les intencions del monarca italià amb referència a Mallorca. «És de bona llista —ha dit la suposada— que Mussolini, a Mallorca, concedirà un premi als italians que es casin amb dones espanyoles, i una altra gratificació a la seva marellitana que contraguin matrimoni amb un italià. Simbala que Mussolini té l'objectiu de realitzar a Mallorca, on, per ara, s'està instal·lant solidament.

El que jo he vist al front de Terol

L'EXPOSICIO D'ART, A TEROL, I L'OBRA D'EN JOSEP FUSIMANA, A LA VILA DE TEROL

I. — UNA EXPOSICIO D'ART, AL FRONT

L'Exposició, en l'acte solemne de l'obertura, estava anunciada per al dia 7 de Factial—Duc, noma han de constar tot abans que tota altra cosa, com animadors. Artistes Antioficials, com FARRE, EN FUSIMANA. —

II. — FARRE, MINGUELL

Com que no cal vull pas dependre del men material grade, i laig de procedir per sencers, en un dono una prova—na, tan soló— del gènere Farrer, mentre consigne el nom d'en MINGUELL, com autor d'una magnífica petita Testa de Xines, home soldat mercader, home de llargues espatlles, petita silueta triangular de l'aurer americà, del cas amencat, de les vastes empreses s'afectades.

IV. — XIFRES CONCRETES

Aquesta Exposició... en l'aguarda el dia 7; es tanca el dia 13 de Factial—Duc, noma han de constar tot abans que tota altra cosa, com animadors. Artistes Antioficials, com FARRE, EN FUSIMANA. —

V. — EN GUASCH I MESTRE ARMADOR

Aquí ho teniu: la Forja. En Guasch (un Barceloni) un forjador que té una obra al Can Ferrat) exhibeix, així a... una Ma— a cope de martell—periclitament, s'instrumentades.

VII. — ANALFABETES, QUE JA NO HO SON PAS.

Altres altres analfabets. Nosaltres hem constatat, de vius, la revolució introduïda, així a... La Mata i demés, gracies a l'art de fer aprendre la lletra en dos mesos: 60 dies. —Mitjans atresacríps.

VIII. — LA LLEIJO DEL FRONT

Ara, atenem davant. Hem passat per Alcorça i Alcorça per Guadarrama i Murcia. — Roma, Tarragona. Muri l'Imperi Roma!

VIII. — LA LLEIJO DEL FRONT

Ara, atenem davant. Hem passat per Alcorça i Alcorça per Guadarrama i Murcia. — Roma, Tarragona. Muri l'Imperi Roma!

VIII. — LA LLEIJO DEL FRONT

Ara, atenem davant. Hem passat per Alcorça i Alcorça per Guadarrama i Murcia. — Roma, Tarragona. Muri l'Imperi Roma!

III. — ELS LLEIDATANS, A UTRILLER, I EN FUSIMANA, VIGAYA

En aquest moment, el Doctor es troba en el cas de fer dolces constatacions: —«Els seus deixebles a Els qui van trocar la Medicina per la Topografia. Ets qui, finalment, van ofer guerres: En TRAVE, El Doctor Trav. Serveix aquest nom com a símbol, estimat, emblemàtic.

I sigui, en Fusimana (de l'obra de Terol, fill d'ella) i símbol que Ve dóna Comissara avui, com abans demava pensadors i poetes. Mentre en Benignu en s'interrogem en la contemplació del Xines de sang, d'en Minguell—el Doctor regreix tot el pes del diàleg amb el Comandant ANDRONICO PLA, de Londa. Com en Trave, i Lleidatans (és hom no ho es d'ella pas) la dolça «Fusimana» dels Centes esmentats a publicar per la revista (a número únic) «Genio».

Els Lleidatans han fet ja molts serveis. Empré, el mèrit central, en aquesta BATALLA VENÇUDA CONTRA LA IGNORANCIA —aquests mèrits, és Vigatà. El nom d'en Fusimana està escrit en el cor de tots aquests soldats.

Aquesta Exposició... en l'aguarda el dia 7; es tanca el dia 13 de Factial—Duc, noma han de constar tot abans que tota altra cosa, com animadors. Artistes Antioficials, com FARRE, EN FUSIMANA. —

VI. — EN GUASCH I MESTRE ARMADOR

Aquí ho teniu: la Forja. En Guasch (un Barceloni) un forjador que té una obra al Can Ferrat) exhibeix, així a... una Ma— a cope de martell—periclitament, s'instrumentades.

VII. — ANALFABETES, QUE JA NO HO SON PAS.

Altres altres analfabets. Nosaltres hem constatat, de vius, la revolució introduïda, així a... La Mata i demés, gracies a l'art de fer aprendre la lletra en dos mesos: 60 dies. —Mitjans atresacríps.

VIII. — LA LLEIJO DEL FRONT

Ara, atenem davant. Hem passat per Alcorça i Alcorça per Guadarrama i Murcia. — Roma, Tarragona. Muri l'Imperi Roma!

VIII. — LA LLEIJO DEL FRONT

Ara, atenem davant. Hem passat per Alcorça i Alcorça per Guadarrama i Murcia. — Roma, Tarragona. Muri l'Imperi Roma!

VIII. — LA LLEIJO DEL FRONT

Ara, atenem davant. Hem passat per Alcorça i Alcorça per Guadarrama i Murcia. — Roma, Tarragona. Muri l'Imperi Roma!

III. — ELS LLEIDATANS, A UTRILLER, I EN FUSIMANA, VIGAYA

En aquest moment, el Doctor es troba en el cas de fer dolces constatacions: —«Els seus deixebles a Els qui van trocar la Medicina per la Topografia. Ets qui, finalment, van ofer guerres: En TRAVE, El Doctor Trav. Serveix aquest nom com a símbol, estimat, emblemàtic.

I sigui, en Fusimana (de l'obra de Terol, fill d'ella) i símbol que Ve dóna Comissara avui, com abans demava pensadors i poetes. Mentre en Benignu en s'interrogem en la contemplació del Xines de sang, d'en Minguell—el Doctor regreix tot el pes del diàleg amb el Comandant ANDRONICO PLA, de Londa. Com en Trave, i Lleidatans (és hom no ho es d'ella pas) la dolça «Fusimana» dels Centes esmentats a publicar per la revista (a número únic) «Genio».

Els Lleidatans han fet ja molts serveis. Empré, el mèrit central, en aquesta BATALLA VENÇUDA CONTRA LA IGNORANCIA —aquests mèrits, és Vigatà. El nom d'en Fusimana està escrit en el cor de tots aquests soldats.

Aquesta Exposició... en l'aguarda el dia 7; es tanca el dia 13 de Factial—Duc, noma han de constar tot abans que tota altra cosa, com animadors. Artistes Antioficials, com FARRE, EN FUSIMANA. —

VI. — EN GUASCH I MESTRE ARMADOR

Aquí ho teniu: la Forja. En Guasch (un Barceloni) un forjador que té una obra al Can Ferrat) exhibeix, així a... una Ma— a cope de martell—periclitament, s'instrumentades.

VII. — ANALFABETES, QUE JA NO HO SON PAS.

Altres altres analfabets. Nosaltres hem constatat, de vius, la revolució introduïda, així a... La Mata i demés, gracies a l'art de fer aprendre la lletra en dos mesos: 60 dies. —Mitjans atresacríps.

VIII. — LA LLEIJO DEL FRONT

Ara, atenem davant. Hem passat per Alcorça i Alcorça per Guadarrama i Murcia. — Roma, Tarragona. Muri l'Imperi Roma!

VIII. — LA LLEIJO DEL FRONT

Ara, atenem davant. Hem passat per Alcorça i Alcorça per Guadarrama i Murcia. — Roma, Tarragona. Muri l'Imperi Roma!

VIII. — LA LLEIJO DEL FRONT

Ara, atenem davant. Hem passat per Alcorça i Alcorça per Guadarrama i Murcia. — Roma, Tarragona. Muri l'Imperi Roma!

Aquí, els dibuixants Professionals de Catalunya han quedat delectats, y nos es gran poderem exponer nuestra satisfacció: bien merecidos del Arte. Sobria en el orden del dia de la nueva patria.

De vuestros salis, por cuanto duran las edades, todo lo que es bello, todo lo que es útilidad y verdad sobre la tierra. — En la Presidencia de todas las Industrias de un país, con el consueo de Londres, Nijo de los ferriadores, Ferriday, Cuanto en Europa, es el carácter, se debe a vuestros.

Arabamos de reconstruir vuestra galieria: Bevaramos, por ende, el recuerdo de vuestros obras. El de vuestro Consueo. — Este crepúsculo es arena de una sociedad nueva. De una humanidad más elevada.

Sois la nueva cultura del mundo. ¡Viva mis Ejército!

Diego Ruiz ha perfilat davant de la tropa d'en Fusimana. Els soldats aplaudirien calidament. — En hem, s'instrumentades, p'ens notes. Notes Ets en aquest res de mola, el dibuixant d'Europa.

VIII. — LA LLEIJO DEL FRONT

Ara, atenem davant. Hem passat per Alcorça i Alcorça per Guadarrama i Murcia. — Roma, Tarragona. Muri l'Imperi Roma!

Ara, atenem davant. Hem passat per Alcorça i Alcorça per Guadarrama i Murcia. — Roma, Tarragona. Muri l'Imperi Roma!

Ara, atenem davant. Hem passat per Alcorça i Alcorça per Guadarrama i Murcia. — Roma, Tarragona. Muri l'Imperi Roma!

VIII. — LA LLEIJO DEL FRONT

Ara, atenem davant. Hem passat per Alcorça i Alcorça per Guadarrama i Murcia. — Roma, Tarragona. Muri l'Imperi Roma!

VIII. — LA LLEIJO DEL FRONT

Ara, atenem davant. Hem passat per Alcorça i Alcorça per Guadarrama i Murcia. — Roma, Tarragona. Muri l'Imperi Roma!

VIII. — LA LLEIJO DEL FRONT

Ara, atenem davant. Hem passat per Alcorça i Alcorça per Guadarrama i Murcia. — Roma, Tarragona. Muri l'Imperi Roma!

VIII. — LA LLEIJO DEL FRONT

Ara, atenem davant. Hem passat per Alcorça i Alcorça per Guadarrama i Murcia. — Roma, Tarragona. Muri l'Imperi Roma!

SOTA EL PACIFIC

—I la Conferència, que us sembla? Com acabarà? —Em temo que acabaran amb el bon nom d'aquest MAR.

Al matí llegiu sempre «Solidaridad Obrera» el diari de l'avantguarda revolucionària confederal

Andorra comunicada

Paris, 11. — A causa que els últims temps, he's quedat tancats i i comunicacions amb el Principat d'Andorra, ens mantim en un estat d'incertesa crítica. La frontera amb Espanya està tancada a causa de la guerra civil; la frontera amb França està bloquejada per i, que. De manera que és la més difícil de penetrar en el Principat.

Negrín desment rumors de la premsa anglesa

En la Premsa londinenca d'ahir circula una versió que posa de manifest la baixa qualitat de la propaganda facciosa a l'estranger. Segons aquesta versió, el Govern Negrín estava en tractes amb les Cançons i per tal d'aconseguir un armistici. Un corresponent estranger, el del «Daily Herald» i «Daily Telegraph», va estar aïllat a l'Estació de la Veritat amb el propòsit de constatar la veritat d'aquesta informació. El President del Consell de Ministres el rebe i desmentí els intents reflectits per la Premsa de Londres i que obelen a la prujia de desmentir l'opinió internacional. El doctor Negrín digué, arriant: —No som pas el dit dels Inocents per a prestar atenció a tals enganyos. Altrament, no fa una setmana les mateixes Agències de propaganda facciosa divulgaven la notícia que Negrín havia existit o estava a punt de capitular. E's desmentir que la ciutat de Londres an arribat a tant que conrebeix interès a les petites maniobres dels...

A MES DE 500 PER HORA

George Eyston, en el seu «Llamp», ha aconseguit rodar a l'esfereïdora velocitat de 503 quilòmetres de promig horari

A desgrat d'ésser l'home més ràpid en la Terra, el rècord de velocitat el deté encara Malcolm Campbell

George T. Eyston, qui ha realitzat diverses proves automobilístiques als Estats Units

enllà Campbell, de prop 486 quilòmetres per hora.

Per raó d'aquesta exigència, el vehicle, un cop acabat, ha estat queixem plenament fora del normal.

El "Thunderbolt" (llamp) constitueix un aplegament d'enginyeria, d'hiperboles de coses extraordinàries. Per això és quelcom que no dubtem a qualificar de monstruosa.

Per bé que en aquestes pàgines hem donat les característiques d'aquest vehicle, ve ben bé a l'ombro de repetir ara les més sobresortint: 4.800 cavalls de potència, girant el motor a 3.200 revolucions per minut. Els dos motors "Roller-Royce" especials per a aquest entorn són de 12 cilindres, i en total cubiquen més de 72 litres! El pes d'aquesta abstracció és de 7.400 quilos. No ens caldrà dir que tots els mecanismes i accessoris han estat projectats i construïts especialment, en vista a ésser muntats en aquesta peça única, producte extraordinari de la tècnica moderna. Imaginem la grandària dels carburadors; la longitud dels eixos; el pes d'una adreça de "voses" dels gasos comprimits en aquells cilindres diferents! I la grandària dels pneumàtics! Un joc basat per a una de les rodes del "Llamp" pesa 102 quilos!

I com així tot el restant!

Els projectistes s'ha demostrat que saben el que es feien. Haguéren d'establir una automòbil que arribés o depassés lleugerament els 500 quilòmetres per hora.

Eyston, rodant sobre la superfície plana i horitzontal del que un dia fou el fons d'un llac d'algunes salades, al Districte nord-americà d'Utah, proper a la població de Bonneville, ha confirmat les suposicions dels tècnics. Aquesta

vegada, la pràctica ha corroborat els càlculs i les previsions dels tècnics. El corredor britànic, que després d'aconseguir, en un dels assaigs previs, una cursa per la qual es superava la del rècord mundial existent, en un dels intents d'adjudicació del rècord esmentat assolí els 486 quilòmetres de marca horària, això és, 100 metres de menys del resultat mitjà previst. Després d'aquest assaig, ningú no dubtà que el corredor anglès rebassaria la velocitat de 500 quilòmetres per hora, però forçat en la construcció de l'extrany vehicle, i efectivament, així ha ocorregut. Eyston ha rodat, sobre la base d'una milla, a la fantàstica velocitat de 503 quilòmetres per hora.

I si ho del cas és que, a despit d'ésser Eyston l'home més ràpid dament la terra, el rècord mundial de velocitat en automòbil continua a mans del seu compatriota Campbell.

Sabeu per què? Per a homologar un rècord, i més de la importància del que ens ocupa, cal que les coses es facin bé, amb tota els etc i etc. Cal prendre totes les precaucions per tal que hi hagi una veritable justícia i equitat en això que hem vist establir.

Un rècord de velocitat, en les condicions en què el corria Eyston, ha d'ésser realitzat en els dos

L'automòbil "Thunderbolt", especialment estudiat i construït per a assolir una velocitat de 500 quilòmetres per hora, i que ve de rodar, a Bonneville, a 503 de promig.

sentits de la distància prefixada. Això és, el recorregut de la base d'una milla de llarg ha d'efectuar-se en viatge d'anada i tornada. Els dos temps corresponents —mai no coincideixen exactament— es fomen en un; la suma es divideix per la meitat, i sobre el resultat —temps mitjà— s'estableix el rècord per a deduir la velocitat o promig horari.

En el cas d'Eyston a Bonneville, solament ha pogut realitzar normalment el recorregut de la milla en un sentit —viatge d'anada— puix que durant el recorregut de tornada, en els dos intents fins ara realitzats, el mecanisme d'embragada ha fallat.

Per aquesta raó Eyston, l'home més ràpid en la terra, no és encara recordman de la velocitat màxima assolida en automòbil.

PASSAVOLANT

LA LLUITA A L'EST EL BOMBARDEIG DE SARAGOSSA FOU TERRIBLE PELS EFECTES I LES CONSEQÜÈNCIES

El polvorí fou destruït completament i les explosions varen durar per espai de dos dies

Enèrgic contraatac lleial

COMUNICATS OFICIALS

EXERCIT DE TERRA

CENTRE. — Sense novetats.

EXTREMADURA. — Lleuger tirotol.

EST. — Les forces pròpies que ocupaven les cotes 963 i 923, a l'oest del riu Gállego de Lantana, han estat atacades i obligades a retirar-se; però en la jornada passada, ajudades per artilleria, reconqueriren la cota 923, al sud-oest de Sant Joan. Un atac a les posicions del Llano (AN Aragó) ha estat rebutjat.

L'artilleria enemiga ha batut intensament algunes posicions d'aquesta zona.

Avui, l'activitat s'ha limitat a lleugers tirotol i foc de canó a diferents sectors.

ANDALUSIA. — En incursió sobre terreny enemic, forces pròpies

han arribat fins als voltants de Albedin (Granada). En un altre reconeixement pel mateix sector han agafat material.

Les nostres bateries han atacat contra les posicions enemigues de Cerro Reyero, Valenzuela i Loma del Viento. Les enemigues han fet foc de bateria amb absoluta ineficàcia.

LLEVANT. — Foc de canó sobre la zona al nord de Terol i comunicacions d'aquesta plaça, sobre Puerto Escandón i altres llocs.

Bujaraloz. — Un soldat escapat de les línies enemigues ha explicat que el bombardeig efectuat per l'aviació republicana a Saragossa l'endemà d'haver fet el mateix els efectes i les conseqüències. El polvorí, situat a les proximitats de la presó a la fàbrica de

guix López, fou destruït completament i l'incendi que es va originar fou tan fort que feu explotar totes les existències. Adués les esmagats i destruits en llocs que es creien molt segurs. De la fàbrica de guix López, edifici gairebé a prop del dipòsit de municions, no es queda ja més que un forat enorme, la terra del qual, junt amb les restes de l'obra, foren expulsats a considerable distància.

Per espai de dos dies van durar les explosions. També van arribar les bombes de l'aviació lleial a la caserna d'una Bandera del Tercer Maestró, quan hi havia les forces formades; i els causaren moltes baixes. El carrer de Sant Olli i la plaça de la Constitució presenten senyals evidents del desastre que ha destruït completament la població saragossana.

AL CAFÈ

MORALITAT DE GUERRA

El més pesat dels nostres veus de taula ha arribat avui amb veu nova. Se l'hi conecia. En assegurar, ha adoptat una posició una mica encogida i, si per oblit, no ha posat el cotxe dament la taula.

El seu company l'ha vist venir.

—Es que has donat el vestit vell per als combatents del front? — li ha demanat.

—No — ha respost ell—. És que el vestit que portava era més vell que l'any a peu.

—I vols dir potser que no hauries pogut rentar una mossa més?

—Home!

—Vols dir que no hauries estat millor que els diners que has despesat en la compra d'aquest abillament nou els haguessis emperat en roba d'abric per als homes de les trinxeres?

—Es que em sentiràs a fiutar tots els meus actes? he saltat ell una mica picat—. ¿Que et deu molt que jo em comprí un vestit nou? ¿Que potser no sóc lliure de despendre els diners de la manera que em sembla millor?

—No! Tu no estàs en un desàrt. Vius enviat d'una col·lectivitat. I una col·lectivitat que sosté una guerra a mort. Els teus actes es projecten damunt de tots els individus.

—Em sembla que així files molt prim.

—El fil perquè acabo de sentir per ràdio una de les crides emocionants que s'estan fent a la rearguardia.

—I et sembla que et qui fa el la crítica fàcil tan prim com tu?

—Per força.

—Vinga, home, tinga!

—Que vols dir? ¿Potser ets dels que creuen que els altres són sempre de moralitat dubtosa? Doncs, jo no. Jo crec en la bona fe de tothom, mentre no tingui proves contràries.

—Està bé, home; està bé. Però jo m'he comprat un vestit nou perquè m'ha donat la gana. I me'l compraria encara que fos President del Consell de Ministres.

—Oh!, aleshores no tindríes por. En el moment que, amb molt bon sentit, es demana al poble un nou sacrifici, no seria

admissible que un governant malversés diners comprant barrets, o vestits, o sabates.

—I la representació que entenen, que no té experiència?

—Parlem d'un cas hipotètic; però si jo real i diria que cap governant no té el dret d'incócur necessitats de representació per a fer despeses inútils i immorals. Ens podem presentar tan apòcrits com vulguem, que no serà cap vergonya. Si la col·lectivitat necessita el sacrifici del vestit, que hem de sacrificar tots. Del primer al darrer.

—A ja que jo he estat temptat per a fer despeses inútils i immorals. Ens podem presentar tan apòcrits com vulguem, que no serà cap vergonya. Si la col·lectivitat necessita el sacrifici del vestit, que hem de sacrificar tots. Del primer al darrer.

—A ja que jo he estat temptat per a fer despeses inútils i immorals. Ens podem presentar tan apòcrits com vulguem, que no serà cap vergonya. Si la col·lectivitat necessita el sacrifici del vestit, que hem de sacrificar tots. Del primer al darrer.

—Doncs no tens el dret de comprar-lo. Ni tu ni ningú. Per això que compra la representació que enteni, o bé et sembla que és moral que nosaltres ens vestim amb lluz detonant mentre d'altres han d'usar bruts i enjampats i, qui sap si estrupats, per necessitats de la lluita armada?

—He d'advertir-te que aquest vestit em costa 30 duros, només.

—Si jo no personalment, ara. Parlo del que és la moral. I per a saber el grau moral d'una persona, no necessito que em digui si ha robat la cartera d'algú o si no l'ha robada. El que necessito saber són coses que aquestes del barret que deies. Potes detalls, ve't-ho act.

—Així, acceptats que jo sóc una persona de moralitat clara, al! No m'he comprat el barret de 30 pessetes.

—Que vols que et digui? No sé què te n'has estat però no t'has comprat un ma?

—Qui sap, qui sap!

—En aquest cas et diria que ets perfectament immoral.

—Si files tan prim a mitja taula no hi tornaré, no!

—El més agrest dels dos companys ha dit: i tantament la conversa. S'ha adonat que era molt tard.

Nosaltres hem pensat que aquesta repada aquest minyó —vestit tenia tota la raó. La moralitat és una cosa tan prima, que de repades els cotxes que sentien més amics l'estripaven tota.

MARI

AL LLUNYA ORIENT

—I pensar que fórem nosaltres els inventors de la pólvora!...

ELS PRIMERS MOVIMENTS

cidir, sense altres tràmits que els que ells creguessin oportuna, totes les divergències que sorgissin entre fabricants i operaris sobre assumptes de treball, i per a resoldre les que es derivessin de les associacions obreres: poder consultar fabricants i operaris en els casos que les autoritats no es creguessin amb prou coneixements tècnics, però amb facultat per a resoldre després el que els semblés millor; procurar l'establiment d'un conveni que deixés resolts permanentment els punts litigiosos que no fossin de naturalesa massa variable; no enviar l'esfera corresponent als jutges i tribunals ordinaris; i estar representat en els pobles subalterns per un altre Tribunal format per l'alcalde, un tinent d'alcalde i un regidor.

La base quarta ens sembla particularment interessant. Diu: "Considerando que entre los varios motivos de disidencia que suelen ocurrir entre fabricantes y trabajadores, si bien algunos son de naturaleza especial y esencialmente variable, por lo que no es fácil ni aun posible regularizarlos; hay otros que pudieran por medio de un convenio mutuo sujetarse a cierto método y regularidad, disminuyendo así en gran parte las causas de desacuerdo y consiguiendo los motivos para recurrir

SOCIALS A CATALUNYA

a la Autoridad; se nombrará desde luego por ésta una comisión de personas entendidas para que dé su dictamen sobre un proyecto de arreglo entre fabricantes y operarios que les será consultado, y en el cual se tocarán y se procurará resolver las principales cuestiones que sean susceptibles de un arreglo previo y permanente. Lo que se acuerde servirá de base en lo sucesivo para resolver las dudas que se susciten sobre su interpretación y cumplimiento."

Es evident que es tendria a l'establiment del contracte col·lectiu obligatori. I és fàcil recordar que s'havia arribat a aquest projecte partint de velles iniciatives i passant pel sistema paritari i la vaga revolucionària. El que es feia en 1854 era el resultat de la tasca dels fundadors de la perseguida Associació de teixidors de cotó.

L'ordenació del treball a les fàbriques establia l'obligació, per part dels fabricants, de tenir en lloc visible una llista de preus de mà d'obra amb una munió de detalls — horari, enllumenat, classes d'articles, treballs que es fessin a jornal i a preu fet, etc. —; recomanava la unificació del tir de les peces i feia obligatori, mentre no s'hi arribés, el pagament per canes; fixava el termini de vuit dies com a pre-

SOCIALS A CATALUNYA

217

220

217

217

PREMSA DEL MATÍ

ELS HEROIS DE CHICAGO

El nostre fraternal col·legi del matí "Solidaridad Obrera", que tan gentilmente correspon amb nosaltres...

"Hoy se cumple precisamente otro aniversario de un gran hecho histórico que comprende lo que aquí decimos. Hace sesenta años fueron ahorcados en la industria...

Efectivamente, a 50 anys de distància del memorable acte dels companys de Chicago, la C. N. T. i la fracció autènticament revolucionària del proletariat ibèric...

monàrquic, i segueix al costat de tots els germans de classe lluitant per al total anorrament del feixisme internacional i per l'establiment d'una vida de justícia i llibertat.

CONTRA LA FAU DEL MÓN

"Las Noticias" fixa en aquests termes ço que vol dir el triàngle anticomunista davant la U. R. S. S.:

"En un telegrama fet el 28 de Roma, que publicamos en otro lugar del periódico, se asegura que el pacto triangular anticomunista tiene por objeto aislar a la U. R. S. S. de sus amistades occidentales. El comentario se oírera ahí, sin aventurarse en consideraciones ulteriores, como si aislada la U. R. S. S. todo hubiese terminado, como si no existiese otro objetivo que el de encerrar a la Unión Soviética en una especie de muralla de la China y cortar las líneas de comunicaciones que le unen con el resto del mundo. Desde luego, hay algo más. El proceso dialéctico que vive Europa desde que se firmó el primer Tratado de Versalles, permite señalar con exactitud cuáles son los propósitos y los objetivos, cuál es la verdadera, la única finalidad del pacto italo-germano-japonés, llamado anticomunista para desviar a los tendidos del Reino Unido, ya Molotov, en el Congreso extraordinario de los Soviets, refiriéndose al acuerdo nipo-alemán, tuvo una calificación exactísima: "No se trata de un acuerdo —dijo—, es un complot contra la paz". La adhesión de Italia a lo que antes era eje y ahora triángulo evidencia la justesa de esta afirmación. La entente fascista quiere aislar a la U. R. S. S., quiere restarle amigos y conquistar, por medio de guerras parciales, posiciones estratégicas, fuentes de riqueza y carne de cañón para apilar a las

democràcia i llançar-se finalment com perros rabiosos sobre la gran Patria de los trabajadores. Italia, igual que Alemania, y lo mismo que el Japón, saben que no cuentan con elementos materiales ni morales suficientes para enfrentarse con la Unión Soviética y con las grandes potencias democráticas. Les importa, pues, sacudir el frente enemigo de la política de agresión y tomar posiciones ventajosas."

Quin dubte hi ha! D'aquí ve que el sentiment de classe de tots els treballadors d'arreu dels pobles hagi reaccionat contra les tendències imperialistes del capitalisme. El complex monstruós del feixisme no és un simple fenomen casual, sinó la darrera fase social de l'exploatació de l'home per l'home. I la classe treballadora espanyola aplegada als rengles de la C. N. T. complirà el seu honor de victòria venent-lo d'un cap a l'altre.

LA CONFERENCIA DEL PACIFIC

Amb diversos punts de col·lecció, amb diversos punts, "La Vanguardia" situa amb exactitud la veritable significació de la Conferència que se celebra a Brussel·les:

"La Conferencia del Pacifico lleva camino de convertirse en un nuevo Comité de no intervención. Tal vez la salve de seguir el mismo triste destino del organismo internacional de Londres la presencia en Bruselas de una representación norteamericana, que no dejará solo al delegado de la U. R. S. S. cuando éste exija formalidad y resoluciones prácticas. Los Estados Unidos tienen en muy mal concepto a la diplomacia europea, a la que consideran manrastra en el arte de perder el tiempo. Esto determinó su apartamiento de Ginebra, a pesar de ser la Sociedad de Naciones una concepción del presidente Wilson. Alguien ha dicho en estos días que la Conferencia de Bruselas ha recibido un golpe mortal con la firma de la Santa Alianza anticomunista, que pone a Italia y Alemania en situación de hacerle solidarias de la conducta del Mikado en la China. Si no se debe olvidar que los japoneses se han lanzado a la guerra pretextando que el pueblo chino habia caído bajo la influencia de Moscú. Si el Japón persigue a la Tercera Internacional, a través de su guerra, según declara para justificar la agresión, ¿no se concibe que sus aliados anticomunistas puedan hacer otra cosa en Bruselas que defender el derecho del Gobierno de Tokio a invadir los territorios contaminados de la peste bolchevique. Esta es la situación, consecuencia lógica del pacto firmado en Roma el sábado último. El Japón no tiene nada que hacer en Bruselas, y por eso no asiste a la Conferencia, convocada por potencias que no están adheridas a la Santa Alianza de los tres más turbulentos militarismos que ha conocido el mundo. Basta con que estén allí los representantes de Hitler y Mussolini, para encarnar las deliberaciones con los cauces que más convengan al aplastamiento chino. Como sucede en Londres por lo que concierne a la guerra de España."

El millor diari del matí és "Solidaridad Obrera". Llegiu-lo, treballadors!

VOLTANT PEL MON

Comissaria volant

Una de les primeres policies volants de l'Estat de Nassau, Nord-Amèrica, és Trafiler núm. 1. Aquesta policia està perfectament equipada per a la investigació de crims, per a prestar els primers auxilis, i pot ésser tramesa al camp dels fets en pocs minuts, amb reflectors i un cos d'hommes ben armats. A un costat de l'interior hi ha una taula fixa, un Policial de guàrdia pot treballar amb la mateixa comoditat com si fos un escriptori de ciutat. A l'altre extrem hi ha els equips de combat, una metralladora, gas lacrimogen, bombes de fum, aparells per a les impressions digitals, cristalls d'augment, tubs de prova, receptacles per a la investigació de robes tacades de sang, etc. De nit hi ha comoditat perquè un oficial hi pugui dormir. Un armari és ple d'aliments, i el vehicle encara pot servir de camburria central mòvile quan es fa un recorregut contra els excessos de velocitat, a bé per a dirigir el tràfic en passos oberts, durant les carreres.

(De «N. Y. Times»)

El Parlament més antic del Món

El Parlament més antic del Món és el d'Islandia. Fou creat l'any 930 per un tal Thingr, després d'un període de tres anys d'estudi a Dinamarca.

Fou elegit trenta-sis persones, les quals componien el primer Parlament, anomenat Althing.

Per a ésser un bon marit

Al col·legi Berra, de Kenilworth, serà inaugurat un curs especial de coneixement dels fills. El sala d'estudi, construït pels mateixos alumnes, és dividit en diverses seccions. A la primera hom ensenya a l'alumne com ha de fer una barreja de calç i sorra, la manera de construir un templell o una paret, adobar un sostre o construir una xemeneia.

En l'altra aprendrà d'utilitzar materials de fusteria per a fer petits adobs de casa i aixecar una construcció senzilla de fusta. Una altra secció és destinada a l'electricitat; i un curs ràpid sobre tapisseria completarà els estudis. Els alumnes tindran accés al saló d'ensenyança en les hores lliures, i assistiràn a ésser homes que faran les delícies de les seves mullers en moments crítics o de dificultats econòmiques.

La incorporació dels minyons de 19 anys

Tots els minyons del reemplaçament del 1939 que encara no hagin efectuat llur presentació als Centres d'Instrucció respectius, hauran d'incorporar-s'hi el proper dia 15 d'aquest mes. S'adverteix que la manca d'incorporació, serà sancionada d'acord amb el Codi de Justícia Militar.

El Comitè d'Educació Militar a Catalunya espera que els joves afectats per la present disposició, compliran amb llurs deures militars, preparant-se per a contribuir al triomf de la Llibertat.

El Teatre instrueix i delecta El Teatre és del Poble POBLE! VES AL TEATRE

(Oficina Tècnica d'Informació i Propaganda)

LA REVISTA «MUJERES LIBRES»

S'ha posat a la venda el número 11 de «Mujeres Libres». Aquesta publicació periòdica té una presentació en el nombre de pàgines reduïdes que correspon al tipus corrent del setmanari i encara que la presentació era més original i molt més acurada que la de qualsevol publicació setmanal de les que hem tingut; avui, a partir d'aquest número de «Mujeres Libres», es presenta, en el format com en el nombre de pàgines i en el contingut, com una revista d'importància i d'interès. Cal que fem notar aquest afany de superació experimental en la publicació de «Mujeres Libres». No és referim precisament als modernismes més o menys exaltats i extravagants de llurs dibuixos i compaginació, ni volem regatejar la importància d'aquest treball. El que ens interessa fer remarcar és el contingut de la revista redactada per les nostres companyes. Aquí es veuen una veritable obra positiva d'avenç i una superació constant que antifa totas las esperanzas que hi hem posat per a un esdevenir no molt llunyà. Volem que, amb insistència, aquest número de «Mujeres Li-

bres» anuncie un suplement anual dedicat a la maternitat. Ja hem vist la forma encorriada i com tracten el problema que presenten avui totes les coses relacionades en la vida dels nens, que hem tingut abandonats d'una manera irresponsable i inexplorable. Ens animarà força la publicació d'aquest suplement, i ens alegrarà encara més perquè amb la publicació, ser part de la Federació Regional d'Escoles Nacionalistes de Catalunya, de la revista setmanal infantil «Porvenir», que començarà a publicar-se des d'ara i de la qual tenim el convenciment més absolut que serà la revista ideal de la maternitat; no realitzarà una tasca que era una vergonya tenir-la abandonada. Cal que la maternitat aprengui — sense adonar-se'n — de dibuixar, i això ho aconseguirà amb una publicació no amb nota poca-soleta, com s'ha fet fins ara, ni amb notes futuristes ni ultrapassadament modernistes sinó amb DIBUJOS, dibuixos ben fets, i caricatures especials per a la visió de la maternitat, que no desdiguí del d'altre classe i proporcional, que és el primer que ha d'aprendre el nen. Estem convençuts que, quan s'apren a dibuixar, es

permetrà el mateix que els personalismes i estridències temperamentals adients a la seva personalitat. I ço que diem del dibuix ho diem també de tot el contingut escrit de la revista, que ha de tenir aquell lema — apartant-lo del sinistral de tot dogmatisme i tendència — que diu: ensuirir desobediència. En l'actació que hem observat darrerament en «Mujeres Libres» ens sembla veure una gentria de tot això. I a hem d'esperar, direm que «ta semblaria magnífica que les companyes que redacten «Mujeres Libres» preocupessin també d'intervenir en «Porvenir», ja que «ta consta que «ta ha ofert un loc i sollicitat la cooperació. Així, sense que el suplement iniciatiu deixi d'ésser un fet que l'esperem fins amb impaciència i tot; perquè la força massiva que en aquestes últimes preocupacions en la mesura que s'aburgada de les competències, que certament estan ben lluny de l'esperit i el temperament de tota nosaltres. No ens resta sinó lluar sincerament la franja evolutiva de les nostres dones, les quals no necessitem encoratjar-les perquè agredint el seu camí.

FUTBOL

Per tal que l'Argentina pugui participar en la competició de la «Copa del Món»

La Directiva de la F. I. F. A. s'ha reunit dimarts a l'estatge de la Federació francesa.

En el moment a la participació de l'Argentina en els matxos de la «Copa del Món», les següents resolucions han estat preses:

1.ª Si el Congrés de Montevideo decidís la participació general de totes les nacions de l'Amèrica del Sud, i si el Brasil renuncia a la seva qualificació d'ofici, hom organitzarà un torneig a l'Amèrica, en el qual participarien totes les nacions. El vencedor serà qualificat d'ofici per al torn final. El segon serà convidat a jugar a Europa un matx de classificació, sigui amb les Índies Neerlandeses o bé amb els Estats Units, o encara contra el

país representant de l'Amèrica Central.

2.ª Si el Brasil no renunciés a la seva classificació d'ofici, quedaria classificat de totes maneres i l'equip classificat en el torneig emblemat — en el qual el Brasil no prendria part — serà convidat a jugar a Europa contra un dels països indicats en l'apartat primer.

3.ª Si el Congrés de Montevideo no acceptés el Torneig de classificació, el Brasil serà qualificat d'ofici i l'Argentina — que com es recorda es decidí a participar en la «Copa del Món» un cop tancat el termini d'inscripció — serà convidada a jugar a Europa un matx de classificació contra un dels països abans dits en la resolució 1.ª.

El Jurat de la «Copa del Món» serà constituït per membres del Comitè executiu que no hagin pres part en l'organització de la «Copa» i per un delegat de les Associacions de l'Amèrica del Sud.

NORUEGA HA BATUT IRLANDA. En un matx eliminatori en el Torneig per a la «Copa del Món», l'equip de Noruega ha batut el d'Irlanda per 3 gols a 2.

El millor diari del matí és "Solidaridad Obrera". Llegiu-lo, treballadors!

Els plans dels dictadors

(Ve de la pàgina 6)

d'una justícia internacional, que ha d'evitar l'escolament de riuades de sang, i els paraders de l'establiment del bandolerisme i la pirateria com a única procediments de relació entre els pobles. Tota altra cosa són anècdotes i qüestions de detall que es fan servir astutament per a enverborar la visió de l'opinió mundial i amagar la veritable caràcter de la pugna transaccional que s'està desenvolupant.

Frontó Novetats

Demà, divendres, a les quatre de la tarda, a sala AZZIOLEA-URZAY RICARDO-ARRIGORRIAGA i contra ROBERTO - URQUIDI

Circulars del Ministeri de Defensa Nacional

Barcelona, 11. — El «Diario Oficial del Ministerio de Defensa» publica les següents circulars:

Nomenant ajudant d'ordres del ministre de Defensa el capità d'Artilleria, Gabriel Vidal Ubeda, de la R. G. A.

Desposant que el coronel d'Estat Major, Ferran Redondo Barate, passat destinat com a cap d'Estat Major, a la Comandància Militar de Mallo.

A proposta de la Direcció de Defensa Especial contra Aeronaus, es disposa que el major d'Artilleria, Alexandre Zamarro de Antonio, detat el càrrec de comandant principal d'Artilleria del segon Cos d'Exèrcit i continuï en situació «al servei de l'Arma d'Aviació».

Designant per al comandament de l'Exèrcit d'Andalusia el coronel d'Infanteria, Adolf Prada Vaqueiro, procedent de l'Exèrcit del Nord.

Resolent que el coronel d'Infanteria, Francesc del Rosal Rico, disponible forços a Madrid, resti amb la mateixa situació amb residència a Castelló. — Fobas.

Una pel·lícula sanitària

Al saló de proves de «Radio-Films» s'ha projectat, en sessió privada, a la qual foren convidats el coronel Juli Bejarano, cap de Sanitat de l'Exèrcit de Terra, i els caps i oficials del comandament, una pel·lícula sobre «Trasfusió de sang», realitzada pel company Kleit, les despeses de la qual han anat a càrrec de l'Institut Hispano-Canadès de Trasfusió de Sang.

El film, magnífic de realització i de fotografia, mostra els serveis humanitaris d'aquest Institut com una senzilla trama argumental i emmarcada en escenes de guerra plena d'emoció.

Elle assistents a l'acte feliciten el company Kleit pel treball tan magnífic realitzat, i ell, després de donar les gràcies, oferí l'esmentada pel·lícula a Sanitat Militar.

Elle doctors Bejarano i Misel van correspondre a aquesta atenció amb frases de sincera gratitud.

ment i els digné que es compliria resoltent favorablement diversos punts dels que indicava l'exposició; un d'ells la societat de socorsos mutus sota la seva immediata dependència. Els digné, també, que en la qüestió dels salaris, per més que no es creia que hi hagués d'intervenir, era de l'opinió de cercar l'harmonia entre obrers i patrons, establint el preu dels teixits per canes i no per peces.

Realment, era una solució de sentit comú. Fixant el preu per canes, tots els fabricants havien de trobar-se en pla d'igualtat, i els obrers cobrant de manera proporcional el treball efectuat; i si amb això sol no es solucionava tot el que produïa les discòrdies, es donava un camí per estalviar-se discussions inútils.

L'endemà, aprofitant la visita de presons, el capità general ordenà la llibertat de tots els detinguts. I així fou com es va reprendre efectivament la vida normal a Barcelona.

Mentrestant, el general La Rocha continuà ocupant-se de la regulació de la vida del treball i, després de consultar diverses persones i escoltar, probablement, els representants de la Corporació municipal, feu redactar unes bases que sotmeté a una reunió d'autoritats, a la Junta de Fàbri-

lona o a les altres localitats actúes aquest tribunal.

I és fàcil de comprendre. No en tingueren lleure. Com sempre, el malestar social havia de morir a mans d'una revolució política, per a rebrotar, després, de seguida, en forma distinta.

Efectivament, al mes de publicades les mesures de previsió que hem esmentat, als tres dies d'establert el model de cartilla obrera, esclatava un conflicte de característiques especials, noves per a l'obrerisme català.

avis de les modificacions que es pretengués introduir en el jornal o condicions de treball; recordava que els uns i els altres tenien llibertat absoluta de pactar les condicions de la col·locació; obligava els fabricants a notificar al governador les modificacions que introduïssin en els salaris i els preus que fixessin per als articles nous, i ordenava l'establiment d'una cartilla obrera en la qual havien de constar la filiació de l'operari i la història de la seva vida fabril.

La regulació del funcionament de les associacions obreres de socorsos mutus establia l'intervencionisme, diguem permanent, de l'autoritat, l'obligació de tenir dipositats els cabals a la Caixa d'Estalvis o a qualsevol altre establiment públic, la prohibició de passar subsidis als qui es declarassin en vaga, i la necessitat de no destinar quantitats a finalitats distintes de les normals.

Aquestes disposicions foren publicades al Butlletí Oficial del 10 de juny del 1854. El dia 20 del mateix mes es constituí a Manresa el tribunal local corresponent. A Reus s'intentà formar-lo, però no s'arribà a constituir. I no hem trobat cap notícia que ens permeti de suposar que a Barce-

ques i a una comissió d'obers — bases que tothom considerà acceptables —, i el 23 de maig d'aquell any 1854 les elevà al Govern central. Vuit dies després eren aprovades per la Reina.

Les bases del Tribunal eren aquestes: estar format pel capità general, el governador i l'alcalde, i tenir facultat per de-

ment i a una comissió d'obers — bases que tothom considerà acceptables —, i el 23 de maig d'aquell any 1854 les elevà al Govern central. Vuit dies després eren aprovades per la Reina.

Les bases del Tribunal eren aquestes: estar format pel capità general, el governador i l'alcalde, i tenir facultat per de-

ment i a una comissió d'obers — bases que tothom considerà acceptables —, i el 23 de maig d'aquell any 1854 les elevà al Govern central. Vuit dies després eren aprovades per la Reina.

Les bases del Tribunal eren aquestes: estar format pel capità general, el governador i l'alcalde, i tenir facultat per de-

ment i a una comissió d'obers — bases que tothom considerà acceptables —, i el 23 de maig d'aquell any 1854 les elevà al Govern central. Vuit dies després eren aprovades per la Reina.

Les bases del Tribunal eren aquestes: estar format pel capità general, el governador i l'alcalde, i tenir facultat per de-

Informació orgànica

EL QUE HEM DE FER

Abrir la via a la importància que la unitat C. N. T. - U. G. T. en tot el que fa referència a unitat d'acció. En aquesta...

El poble no és la C. N. T. ni és la U. G. T. El poble treballador, el poble explotat - contra el qual la història fou i és directa - són la C. N. T. i la U. G. T. conjuntament...

Per avui

SINDICAT DE LA INDUSTRIA SIDEROMETAL·LURGICA Societat Automòbil

Aquesta Societat celebrarà una reunió dels companys de la Secció Metallúrgica...

Per a demà

SINDICAT DE LES INDUSTRIES ALIMENTOSES

Demà, divendres, dia 12, a les 10 de la tarda, tindrà lloc al nostre estatge social una reunió de militants...

FEDERACIÓ LOCAL DE GRUPS ANARQUISTES DE BARCELONA

Avui

Per la present queden convocats per a demà, divendres, a les deu de la nit, a la Casa C. N. T. - F. A. I. tots els Grups, tant federats com especíals...

NOTES VARIES

FELS SINDICATS I ENTITATS QUE S'INTERESSIN FELS SEUS ORFES

El pintor de Santia, just amb unió d'Associació Infantil i de l'Agrupació anarquista "Els d'Avui"...

ALS PARATS DE LES INDUSTRIES ALIMENTOSES

El Sindicat de les Indústries Alimentoses, Secció de Distribució, posa al conatament de tots els parats inscrits a la nostra Borsa de Treball...

*AGRUPACIÓ ANARQUISTA "ELS D'AVUI" I "ELS D'AVUI"

Aquesta Agrupació prepa dia els Síndicats, Empreses Col·lectives...

per circumstàncies alienes a aquest Comitè Regional, no hagin rebut aquesta circular, queden convocats...

GRAN FESTIVAL ARTÍSTIC INFANTIL

El diumenge, dia 14, a dos quarts de cinc de la tarda, a l'Ateneu Llibertari del Clot, Plaça del Mercat, número 2, tindrà lloc un gran festival infantil...

Les matèries nenes ballaran "Aguas del Danubio", escenificat per A. Angulo.

Per tal d'últimació els treballs d'Estadística d'aquest Sindicat, són convocats tots els afiliats...

Segon. La bomba i gracies nena de tres anys, Roseta Mir Laverri, acompanyada al piano pel mestre París, cantarà algunes cançons d'aula.

Nens i nenes: La vostra revista serà "PERVENIR" Sortirà el proper dissabte

SINDICAT UNIC DE L'ENSENYAMENT I PROFESSIONS LIBERALS

Per tal d'últimació els treballs d'Estadística d'aquest Sindicat, són convocats tots els afiliats...

AL POBLE ANTI-FEIXISTA DE BARCELONA

Ciudadanos: Quan un poble està una dura lluita guerrera com la nostra, ha d'ésser humà i sentir, a la vegada, el do del sacrifici...

per fer exemplar tenaçitat posada al servei de la victòria total i definitiva.

CONCURS PER A LA PROVISIÓ DE PLACES DE MESTRES

El Tribunal del Concurs per a la provisió de places de mestre interès de la Generalitat, convoca els aspirants compresos dins el grup II de la norma quarta del Decret del dia 6 de setembre últim...

SINDICAT DE LES INDUSTRIES ALIMENTOSES

Distribució

Avisen Enlla Rodríguez que passat amb urgència per Via Duruti, 30, primer, per un assumpte de gran interès per ella.

TEATRES La gran companyia catalana del Poliorama

Està obtenint un gran èxit la notable companyia catalana que, des de la seva presentació al teatre Poliorama...

CULTURA

AGRUPACIÓ ANARQUISTA "ELS D'AVUI" I "ELS D'AVUI"

El Tribunal del Concurs per a la provisió de places de mestre interès de la Generalitat, convoca els aspirants compresos dins el grup II de la norma quarta del Decret del dia 6 de setembre últim...

ASSOCIACIÓ CULTURAL LLIBERTARIA HARMONIA DE PALOMAR

Avui, a dos quarts de deu de la nit, el professor Josep de Tàpia Bujalance, dirigit una conferència cultural sobre el tema "L'escola activa"...

CURS DE RDS

El Sindicat Unió de l'Ensenyament i Professions Lliberals, vint l'èxit obtingut en el curs de llengua russa, per a principiants, invita tots els interessats a matricular-se com a més aviat millor amb el 5 que no es retardin les lliçons que es porten ja donades.

Desitgen conèixer el parador de llurs families...

MUSICA

EL TRIO CLIMENT-DINI-BULLIC A LA DIRECCIÓ GENERAL DE RADIODIFUSIÓ

El proper divendres, a les deu de la nit, actuarà el Trio Climent-Dini-Bullic al estudi de la Direcció General de Radiodifusió, Avinguda 14 d'Abril, 504.

Les reunions de Consells d'Empresa i Comitès de Control

Avui es reben a la Presidència del Consell d'Economia queixes per falta de reunions de Consells d'Empresa i Comitès de Control, així com també de les Assemblies generals dels obrers de les empreses col·lectives i reunions de militants de les organitzacions sindicals...

el cinema

SEMANA DELS 8 AL 14 DE NOVEMBRE

POMPEIA. - La dansa de les riques, Conocce a tu hijo, La última cita, Comedia.
ACTUALITATS. - Dibutxos, Reportajes, España al día, Orde número 1 de la juventud.
TALLA. - Rinoceronte madrileño, Entre el amor y el deseo, El lirio dorado, Comedia.
BOHEMIA. - Rinoceronte madrileño, Entre el amor y el deseo, El lirio dorado, Comedia.
CONDAL. - Monte Criollo, Carme de librería, La tragedia de Luis Pasteur.
WALKIRIA. - Locura de Shanghaí, El amor de Carlos II, Viva la vida, Comedia.
MUNDIAL I BAILER. - Noche de New-York, Nido de amor, Luna de miel para tres, Alhambra, Dibutxos.
CINEMAR. - El barbero de Sevilla, Juder, Alhambra, Dibutxos.
DIGRAMA I ROYAL. - La barra mendocina, La ley del más fuerte, Contrabandistas, Comedia.
VICTORIA. - Capricho Rivista, La familia Desevel, Traficantes de opio.
TRIOMF. - No más mujeres, Obstinación, Mujer infiel.
XILE. - La vida futura, En derecho propio, La rival de mi hermana.
BOSC I PRINCIPAL. - La llave de cristal, Mi marido es ciego, La ley del Oeste, Cameraman gráfico.
MISTRAL. - Caravana, La vida moderna a los cuarenta, El tanque.
AVINGUDA I KURSAAL. - El último pagano, La marca del vampiro, Marieta la traviesa.
TETUAN I NUBIA. - Nuevos ideales, Ideo de Buenos Aires, Aventura de esperanzas.
METROPOL. - El fantasma va al Oeste, Reunión, Con el agua al cuello.
EDEN. - Adios al pasado, La cifra del oro, El retorno de Rafael, Comedia.
MONUMENTAL. - La magia de la música, Cita a medianoche, Capricho Rivista, Documental, Comedia.
BARCELONA. - El asesino invisible, Las cuatro hermanitas, Prader's Bojo, Comedia.
GOYA. - Las virgenes de Whimpey Street, El refugio, Comedia.
FANTASIO. - El despertar de una nación, Una cida de provincia, Dibutxos.

el teatro

FREGOLI I TRIANON. - Una tarde de lluvia, No juegues con el amor, Tres amores, Dibutxos.
ODEO. - El imperio de los gangsters, La familia Desevel, Comedia alerta.
ALIANCA. - La princesa encantadora, La sombra del hada, Catalista, Espectiva.
SPLINDID. - Raquel y la marina, El jefe, Congo.
NEW-YORK. - Don Redondo, Espectivamente confidencial, El rayo mortífero.
BOHEMIA I PADRO. - Charlie Chan en el circo, La lotería del amor, En el viejo Kentucky, Dibutxos.
ATLANTIC I SAVOI. - Dibutxos, Reportajes, España al día.
SMART. - Historia de dos ciudades, Bailes y canciones, Comedia.
ARNAU I BROADWAY. - Patrio, El amor de Carlos II, Viva la vida, Comedia.
RAMBLAS. - Claro de luna en el río, Oro en el desierto, Barrios bajos.
PATHE PALACE. - Eos tres, María Ficta, El vencedor local.
LAETANA. - La llave de cristal, Bailes y canciones, Marinos en tierra, Comedia.
AJURENS. - Amor y sacrificio, Estigma liberador, Muerte con honor, Varietas, Dibutxos.
ASCASO. - Fúria, La vida negra, La verazana del mar.
ASTORIA I MARYLAND. - Una mujer y dos vidas, El velero fantasma, Dibutxos.
SELECT. - Eterno ensueño, El abogodo, Suicidio en New-York, Comedia, Dibutxos.
ESPLAI. - El show del bandido, La gran aventura de Sylvia, El empuje de Manhattan.
INTIM. - El vencedor legal, Almas de gaido, Juventud triunfante, Comedia.
PARIS I VOLGA. - Brindemos por el amor, Alias sobre el Chaco, Mi ex mujer y yo.
ILUS PARK. - El ángel de las tinieblas, La sombra del hampa, Esta noche es nuestra.
EXCELSIOR. - Eos tres, Misión secreta, Aurora de esperanzas.
PUBLI CINEMA. - Dibutxos, Reportajes, España al día.
MIRIA. - El poder y la gloria, Lo que el diablo, Fugitivos de la isla del Diablo, Dibutxos.
AMERICA I POC NOU. - El proceso Dreyfus, El deber, Madrid tumba del fascismo.
FRANCESC FERREER. - Juanita, Documental, Varietas musical, Reportajes, Dibutxos.
CATALUNYA. - Sunny, Dos fudleros sin bala, Marcha del Teodoro.
CAPITOL. - Bajo dos banderas, La ciudad en el espacio, Dibutxos.

el teatro

COLISEUM. - La esposa de mi hermano, Comedia, Espectiva.
FIMINA. - El hallazgo para, Marcha del tiempo, Un viaje, Comedia musical, Dibutxos color.
APOLLO. - Companyia de dramas socials, Nit, i demà, tarda i nit, "Abajo los armats".
BARCELONA. - Companyia de comedia castellana, Nit, i demà, tarda i nit, "La chocolatería".
COMIC. - Companyia de revistas, Nit, "Mis Virtud", Demà, tarda, "Me acuerdo a las once", Nit, "Mis Virtud".
ESPAÑOL. - Companyia de adjectiu català, Nit, i demà, tarda i nit, "L'altra Bar".
NOVETATS. - Companyia Brina castellana, Nit, "La tabernera del puerto" i Acte de Concert, Demà, tarda, repòsició sensacional, "El pjaro azul", Nit, "La tabernera del puerto".
NOU. - Companyia lirica castellana, Nit, i demà, tarda, "La tabernera del puerto", Nit, "El día de la Africana" i "Gigantes y cabezudos".
PRINCIPAL PALACE. - Companyia de comedia castellana, Nit, i demà, tarda i nit, "El infierno".
POLIORAMA. - Companyia de drama català, Nit, i demà, tarda, "La historia de la Gloria", Nit, "Terra baixa".
ROMA. - Companyia de comedia castellana, Nit, "Mi abuelita la pobre", Demà, tarda, "Otra vez el diablo", Nit, "Mi abuelita la pobre".
VICTORIA. - Companyia lirica castellana, Nit, "La corte de Faraón" i "La dolores", Demà, tarda, "La del manjao de rosas", Nit, "El huevo de Colón".
TIVOLI. - Companyia d'operetas, Nit, "La duquesa del Tabarin", Demà, tarda, "La generala", Nit, "La vida alegre".
VARIETATS
CIRC BARCELONEL. - Nit, i demà, tarda i nit, grans programes de varietat.
NOTES. - Tots els teatres estan controlats per la C. N. T. Queda suprimida la venda, la compra i la llet de la casa. Tots els teatres funcionen en règim socialista i, per aquest motiu, no es donen entredors de favor.

Desitgen conèixer el parador de llurs families...

Innocent Alvarez Alvarez i de Josep Fernández Fernández.
Interessa conèixer el parador de Josep Inchausti de la Torre i el d'Antonia Garmentia Sánchez.
Jacint Serra i de Lluis Arrospana González, amb quatre netes.
Ferran Artigas Mayner i d'Enriqueta Oñate Medinilla.
Carles Calderon Alvarez i de Desideria Calderon Artabaleta.
Francisco Pérez Hernández i d'Eufrasia Giménez Melero i el de Joana Pérez Hernández.
Gregori Miranda San Vicente i de Joana García Mendicó.
Ricard Garcia Castro i de Josepa Barrai Buixes.
Gregorio Blanco i d'Encarnació Blanco Fuentes.
Sever Ballarín Urcelay i de Martina Urcelay Boleu i Silvia Medinaballa Moeza.
Lluís González González i de Josepa González Magadan i neboda.
Marcel·lí González González i de Josepa Iglesias Diaz i cinc fills.
Manuel Villarrubia Villahon i de Secundina Villarrubia Pinto.
Victor Cruz Tragoalotxa i de Leoncía Beguiristain Alzorta.
Vicenc Larrauri Muruaga i de Santa Longarria Lacortia.
Teófilo Pallón Asnar i de Francisco Oja Bernales.
Elias Montero Munrobo i de Beatriz Aceño Zugarte.
Enric Borobos i d'Ernest Santibañes Ballesteros.
Fabià Valiente Rodríguez i de Nieves Arroyo Pérez.
Antoni Ibañez Jarnés i de Flora Maza Ballesteros i un fill.
Ciri Cuchas i de Leoncía de la Mata i Iphigèia Cuchas de la Mata.
Salvador Ojeda Pierruaga i de Carme Ojeda Brea.
Ramón Baunero López i de Violeta Losada Fernández i Asunción Fernández Fernández.
Josefa Vicente Tellea i d'Emilia Irujo Izardelaya.
Joan Ramon Morales i de Regina Larruena Moliner.
Pilar Oñate Arrufat i d'Antoni Arrufat Alvarez.
Josep M. Cortazar Martín i d'Asencio Cortazar Lázcar i Casimira Solano Dominguez.
Angela Alvarez Ordas i d'Estrella Rivera Alvarez i Palmira Rivera Alvarez i dos fills.
Zenán Fernández Alamo i de Valentina Sans Alonso.
Asunción Goyaso Mera i de Baltina Goyaso López i el de Maria Juli.
Fredric Requena Val i de la seva muller Rufina Alvarez Alvarez.
Dionis Tejerina i de Gracielita Tejerina González, Josep Moyano Mirgel i sis seus fills.
Manuel Diaz Rodriguez i de Dolores Méndez Arzapurga.
Josep Vidal Catalunya i de la seva mare Maria Catalunya Pascual.
Gabriel Hipólit i de Trinidad Brich, Maria Martí i Trinidad Vargas Brich.
Noticies al Comissariat d'Assistència als Refugiats (Passeig de Pi i Margall, 16).

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS:
 Carrer Consell de Cent, número 282
 Telèfon: Administració ... 55110
 Redacció ... 50227
 Tallers ... 55571

SUBSCRIPCIONS

Barcelona, un mes ... Ptas. 3'00
 l'estranger, un trimestre ... " 10'00
 Amèrica i Filipines, trimestre ... " 10'50
 Els altres països, trimestre ... " 18'00

NUMERO SOLT: 15 CENTIMS

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIÓ ANARQUISTA NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dijous, 11 de novembre del 1937

ANY I

NUMERO 226

1887 - 1937

A mig segle de distància de les execucions de Xicago

No hem pogut veure encara el mal efecte: les commemoracions mortuòries nos aturaven perquè posen un dels d'amar a l'ànima. Si no fos el clam de vida que han viscut —oh, les parades— en el precís moment de morir, no valdria la pena d'ocupar-nos dels sacrificis per la nostra llibertat. El fundador de l'Escola Moderna en canvi, bon dia d'aquestes coses.

Per a mi, a Xicago, em creuaré d'aquells dies la valentia, l'exemplaritat i la clarividència de quan eren vives. Béjar per una jornada de vuit hores apareix, avui com una cosa ridícula perquè sofrors posteriors l'han superada. Els qui es poden fer càrrec del que costa apropar milions i sembla idèa i esperar que arribin amb tota la mirament del jardiner que estira el seu art, retornaran el record dels lluitadors que perduren la lluita per a passar a la categoria de símbol.

El proletariàt internacional del a Lingz, Fisher, Engel, Parsons i Spies, executats, i a Fielden, Verbe i Schwab, presidiats, a la seva emocionada graella. Per innovador, per homes d'acció i de acció.

El que passa, sobretot a Espanya, és que la lluita per a la redempció de la classe treballadora ha estat perduda amb tant d'indignitat, amb tanta d'arrogància, que els companys que s'han quedat pel camí, o els d'un tret o de qualque altra manera, i en circumstàncies de les més importants i dramàtiques, són inmemorables, tant que el desenvolupament de sang desbordada del martiriològic espant i empalme de les tantes tremendes i exemplaríssimes gestes del proletariàt internacional.

Així no obstant, ens obliga a considerar la importància dels execucions llunyanes, de les actituds heroiques dels nostres avis, dels nostres pares, que hagueren d'arrencar concessions, que ens beneficien a nosaltres, d'un món carregat de tradicionalisme, d'incomprensió i de brutalitat. D'ells s'ha d'estimar la conducta, perquè fou indigne, perquè fou senyera i humana. A ells drem el que valem nosaltres i molt del que, en consciència i benestar, hem fruit nosaltres també.

Certament, la glòria de l'història moderna correspon als nostres dies i a l'actualitat espanyola. Quins moments d'agitant i d'atenció contra els estris opressors que colliquen, desant i tot la història dels teixits, però sabem amb quanta de sacrifici, en el primer pla de la resistència proletària enfront de la reacció del capitalisme internacional. Del sacrifici dels treballadors d'Espanya surt la llum que és destinada a equipsar i destruir l'opressor que d'Itàlia i d'Alemanya amenaça escampar-se per tot el món.

Som, inquietos i ambició, els continuadors avantatjats de la gesta d'aquells companys universalistes que a, a Nord-Amèrica, van lluitar amb sang i intel·ligència l'obra que actualment lluitem més que l'antiga que s'ha anat orgullós davant l'empori de la civilització burgesa: Nova York.

A cinquanta anys de distància, els treballadors espanyols, en plena lluita contra l'imperialisme capitalista, voldrem i serem emocionats si recordem els cursos dels presoners que el 1887 esguerrats sota els plers de la bandera de les vuit hores i de la redempció total de la classe.

AUGUST SPIES ANARQUISTA EXECUTAT A XICAGO

«Els meus esforços a favor dels milions de desheretats i sense dret, la meua agilitat i la dissipació de les meues energies econòmiques adreçades a elevar el nivell de vida de la classe obrera, són presentats com una conspiració contra la societat. La paraula "societat" és identificada amb la d'Estat, amb aquest Estat que avui està representat pels patriotes.»

«Què hem dit en els nostres discursos i escrits?»

«Explicarem al poble les seves relacions amb la vida social i les seves relacions amb les lleis socials d'avui. Proven d'una manera científica, i ho manifestem així al poble, que l'arrel de les injustícies actuals és el sistema de salaris. I aquesta injustícia és tan monstruosa que calma al cel.»

«Hem dit que el sistema actual, una forma accidental del moviment social, forçosament ha de deixar el camp lliure a una altra forma més perfecta de la civilització. En lloc del sistema de salaris que treballa i prepara el camí per a la nova civilització social, per al socialisme. Hem dit que les teories o els projectes que fan referència a la futura organització de la societat no depenen del llibre arbitrari, sinó que és una necessitat històrica, perquè nosaltres creiem que el progrés s'adreça vers l'anarquisme, pel qual entenem una societat lliure, on no obstant hi ha individus lliures i en la qual, per la llibertat i la igualtat combinada de tots, sigui creat un equilibri estable com a fonament d'un ordre social més elevat.»

ALBERT R. PARSONS ANARQUISTA EXECUTAT A XICAGO

«Els veritat que sóc anarquista. Si voleu pensar-me per això, molt bé. Però jo us prego que abans m'escolteu. He passat dos mesos en aquest banquet. El fiscal acusà tota la seva inmundícia damunt el meu cap. Durant dos llargs mesos em ha cospit a la cara i ha intentat martiritzar-me amb

això vaig tenir la vida del proletariat. Hauria pogut viure en un dels carrers més elegants de Xicago, en una llar magnífica amb la meua família, en les millors condicions. Però vaig triar un altre camí i així em trobo davant la vostra. Bé. Aquest és el meu crim.»

LOUIS LING ANARQUISTA EXECUTAT A XICAGO

«L'anarquia és un règim sense opressió. Un sistema sense l'ordre d'avui, representat per roïns, lladres i assassins. Vosaltres no qualifiqueu de desordre. Vosaltres no teniu ni ordre per a la vostra lògica. El mateix jutge ha hagut de reconèixer que el fiscal no va aconseguir establir cap relació entre el llançament de la bomba i la meua persona. Però aquest fiscal s'ha valgut d'un altre procediment. M'ha acusat de conspirador. De quina forma! Declarant que l'Associació Internacional de Treballadors és una societat conspiradora. Jo hi estic afiliat; per tant, resta provada la meua condició de conspirador. A aquesta alçada se situa la lògica del fiscal.»

GEORGE ENGEL ANARQUISTA EXECUTAT A XICAGO

«Tinc la convicció infrangible que les masses no trigaran molt a comprendre que solament el socialisme pot alliberar-les de les seves cadenes. Us convido a recordar que no fa ni vuit anys que Schurz va pronunciar amb gran convenciment aquestes paraules: "En el nostre país no hi ha lloc per al socialisme". Avui, però, el socialisme és el benaventurat. Doncs bé, si n'hi ha hagut, prou amb un període de sempre llarg, però el socialisme s'haurà convertit en un problema tan recent, no trigaran molt a convertir-se en una fórmula triomfant. Aquesta és la meua ferma convicció.»

tota mena de turments morals. Hem estat exposats a totes les humiliacions i maltractaments, i hem hagut d'escollir tot això sense tenir la possibilitat de contestar.

«Sóc socialista. Malgrat no ésser jo esclau anarquista, sóc un d'aquells que consideren una injustícia contra ells mateixos i contra llibre conciliadora fruit d'una posició còmoda com a explotador capitalista i amo d'esclaus. No vaig voler portar aquesta vida i per

«Ultra els dos focs de la Península principal situats a la Península hi ha ara altres dos que els focs van alimentant, en espera d'actuar-los al assoliment de la victòria en els dos primers. Són els focs de l'Europa Central i el món aràbic. El primer, objecte de les ambicions d'Àustria; el segon, objecte de les intencions d'Itàlia.»

A l'Europa Central, Hitler té dues víctimes designades: són Rússia i Txecoslovàquia. El vell somni imperialista germànic de la marxa cap a l'Est i de la conquesta d'Europa en una guerra contra Rússia, no pot realitzar-se d'una manera directa, com abans del 1914. Entre Rússia i Alemanya hi ha una cadena d'estats: Lituània, Polònia, Àustria, Txecoslovàquia, Hongria i Romania. Polònia és el més poderós d'aquesta cadena, i de passada, té unes certes relacions d'amistat amb Alemanya. No és pas a través d'ells que cal intentar les primeres falcondes: ja s'arribarà la seva hora. Les primeres víctimes, és el pensament de Hitler,

«A la frontera de Baviera els estancos tenen organitzada, de temps, una brigada austriaca, integrada per snappers que han hagut de fugir d'Àustria a causa de llurs activitats subversives. A la frontera de Saxònia ara estan organitzant la brigada vòlta, que serà integrada pels que hauran d'anar fugint de Txecoslovàquia. Aquesta doble acció contra un país democràtic, com aquest darrer, i contra un país governat per una dictadura d'extrema dreta, com Àustria, demostra palpatiblement que l'acció anticomunista dels hitlerians no és més que un pretext per a laqur llurs ambicions de domini. Quina relació pot tenir el reaccionari govern austriac amb els comunistes? Doncs, bé els snappers han associat contra aquest Govern inmemorablement comunistes, el més gran dels quals fou coronat per l'assassinat del canceller Dollfus (home d'extrema dreta) a mans d'un destacat dirigent anarquista austriac.

ELS PLANS DELS DICTADORS

AVUI LES VICTIMES SON ESPANYA I XINA

A Europa Central, Hitler en té dues més de designades: Àustria i Txecoslovàquia; i Mussolini, per un altre cantó, intenta l'encerclament d'Egipte

«Austria i Txecoslovàquia són els dos focs de la Península principal situats a la Península hi ha ara altres dos que els focs van alimentant, en espera d'actuar-los al assoliment de la victòria en els dos primers. Són els focs de l'Europa Central i el món aràbic. El primer, objecte de les ambicions d'Àustria; el segon, objecte de les intencions d'Itàlia.»

A l'Europa Central, Hitler té dues víctimes designades: són Rússia i Txecoslovàquia. El vell somni imperialista germànic de la marxa cap a l'Est i de la conquesta d'Europa en una guerra contra Rússia, no pot realitzar-se d'una manera directa, com abans del 1914. Entre Rússia i Alemanya hi ha una cadena d'estats: Lituània, Polònia, Àustria, Txecoslovàquia, Hongria i Romania. Polònia és el més poderós d'aquesta cadena, i de passada, té unes certes relacions d'amistat amb Alemanya. No és pas a través d'ells que cal intentar les primeres falcondes: ja s'arribarà la seva hora. Les primeres víctimes, és el pensament de Hitler,

PERFILS Les característiques imperials de Xang-hai

El monstre famolenc del Mikado ja té entre les seves la moderna ciutat xinesa de Xang-hai. Després de l'enorme esforç de les tropes xineses, pam a pam aquesta gran urbs ha caigut en poder dels japonesos. La gent benestant de la zona internacional reconeix públicament l'exemplar heroïcitat dels pobres xinesos, però també remarca llur impotència davant les hostes perfectament equipades amb estris bèl·lics moderns de l'imperi nipó. Trista realitat que la jove República xinesa paga amb la sang dels seus fills!

No serà per demés, comptant amb la benignitat de les nostres autoritats, oferir una visió de conjunt de les característiques imperials de Xang-hai. Farem un dones del material de primera mà que ens facilita un amic nostre, atent observador dels problemes orientals.

«Xang-hai és el principal port de Xina i un dels vuit ports més importants del món. A més, és el centre de tots els interessos britànics d'aquell país. La ciutat és completament moderna, i al llarg de les vies hi ha magnífics i esplendids edificis.

«La concessió internacional de Xang-hai té a la ratlla de vuit milles quadrades, i la concessió francesa cobreix aleshores la meitat. En les dues concessions europees la població francesa és de trenta-set mil ànimes, i la xinesa d'un milió cent mil. Pel tractat de Nankin del 1842, Anglaterra obtingué els seus privilegis a Xang-hai. Així mateix, i segons el tractat de Hunan-shai, de l'any 1860, va establir-se que les cases i les botigues habitades per europeus fossin administrades separatament de la ciutat xinesa, sota l'autoritat de llur consol. Igualment pel mateix tractat va assignar-se als altres sòlids estrangers llibertats privel·leges que als anglesos. El 1849, els francesos obtingueren una concessió a Xang-hai, i poc després han en concedit una altra als nord-americans.

«L'any 1854, les tres concessions foren unides mitjançant una sèrie de regulacions, establertes el dia 3 de juliol, pels consols angles, nord-americà i francès. A les darreries del mateix any, M. de Bourboulon, assessorat i el seu col·lega anglès, sir John Bowring, que el seu govern retrava la signatura de Fovard d'unió de les tres concessions. Des d'aleshores, la concessió francesa té caràcter particular, i l'administració municipal que depèn de les autoritats franceses. Les concessions britànica i nord-americana han subsistit en comú, i el 1865 el cos diplomàtic va regimentar les normes que encara avui regulen la concessió internacional.

«La concessió internacional està governada pel Consell Municipal de Xang-hai, compost de nou membres, sis dels quals són anglesos, dos (alegint, hi el president) nord-americans, i un de japonès. El secretari del consell és anglès. Els membres del Consell són, en general, els directors i gerents de les empreses de Xang-hai.

«El Consell és elegit pels estrangers que tinguin una propietat per valor de 500 tarles (setanta lliures esterlines). Els contribuents xinesos de la concessió no tenen dret de votar. Els 2.900 contribuents que poden elegir el Consell Municipal són tots estrangers. El 1919 hi hagué una estensa agitació a Xang-hai per aconseguir representació al Consell Municipal.

«El Consell, no solament disposa d'una força política de «shikhs» i xinesos, comandada per anglesos, sinó també d'un cos de voluntaris, el cap dels quals és anglès. La cavalleria lleugera, l'artilleria i les tres companyies d'infanteria són, invariablement, angleses. La resta dels voluntaris són gerents de diverses nacionalitats. Les tropes xineses, però, no poden entrar a les concessions.

«Hi ha una població de 330.000 xinesos a les concessions. El cens d'habitants de Xang-hai, no comprès dintre les concessions, segons la Inspecció de Duanes, passa del milió de xinesos. Per tant, més de la meitat de la població xinesa de Xang-hai viu a l'empori de l'administració estrangera.

«A més a més, hi ha milers i milers de xinesos que treballen a les concessions, per bé que no hi dormen. Han entrat que la població de les concessions durant el dia és d'un milió i mig d'ànimes, o que vol dir que les tres quartes parts de la ciutat de Xang-hai treballa dintre les concessions estrangeres, sota la inspecció — ja no cal repetir, ho — de les mateixes autoritats foranes.

«Teòricament, Xang-hai és xinesa, però de fet els imperialismes estrangers dominen la ciutat per mitjà d'una administració, d'una policia i d'una jurisdicció consular independent, de tropes i de valvells de guerra.

«Concretament aquesta feta, que evidencien l'hegemonia de l'imperialisme estranger a Xang-hai, és fàcil explicar-se perquè existia en aquella ciutat un fort moviment revolucionari. Xang-hai és la ciutat xinesa on està més desenvolupada la indústria, i el proletariàt, per tant, es troba a l'avantguarda. També els estudiants de Xang-hai, on hi ha deu escoles universitàries, eren de tendència molt radical. Els petits comerciants de la ciutat són igualment oprimits i intervinguts per la gran burgesia imperialista.

«En termes generals, la ciutat de Xang-hai està dividida en dos camps. El primer comprèn els imperialistes i els militars els obrers i els compradors; a l'altre, hi ha els xinesos, els camperolers, els estudiants, els petits comerciants i les classes mitjanes.»

«Ara el panorama polític i social de Xang-hai ha canviat en absolut, de portes enfora de la zona internacional. Donades les característiques de les concessions estrangeres, caldrà observar com procedirà ara el Japó. El «monstruós» assalt, sota les ordres inflexibles del Mikado, travessa la fase de més virulència expansiva, sobretot després haver concertat i signat amb Itàlia i Alemanya el Pacte Anticomunista.

«Les flames bèl·liques de l'Extrem Orient, igual que les d'Espanya, no depenen solament de les hores incendiàries del feixisme, sinó de la voluntat i resistència dels pobles, perquè projectin llurs crostes roges vers l'altra banda. I la classe treballadora d'Espanya i Xina ho ha comprès a bastament.

J. ANSELMO

ELS PLANS DELS DICTADORS

AVUI LES VICTIMES SON ESPANYA I XINA

A Europa Central, Hitler en té dues més de designades: Àustria i Txecoslovàquia; i Mussolini, per un altre cantó, intenta l'encerclament d'Egipte

«Austria i Txecoslovàquia són els dos focs de la Península principal situats a la Península hi ha ara altres dos que els focs van alimentant, en espera d'actuar-los al assoliment de la victòria en els dos primers. Són els focs de l'Europa Central i el món aràbic. El primer, objecte de les ambicions d'Àustria; el segon, objecte de les intencions d'Itàlia.»

A l'Europa Central, Hitler té dues víctimes designades: són Rússia i Txecoslovàquia. El vell somni imperialista germànic de la marxa cap a l'Est i de la conquesta d'Europa en una guerra contra Rússia, no pot realitzar-se d'una manera directa, com abans del 1914. Entre Rússia i Alemanya hi ha una cadena d'estats: Lituània, Polònia, Àustria, Txecoslovàquia, Hongria i Romania. Polònia és el més poderós d'aquesta cadena, i de passada, té unes certes relacions d'amistat amb Alemanya. No és pas a través d'ells que cal intentar les primeres falcondes: ja s'arribarà la seva hora. Les primeres víctimes, és el pensament de Hitler,

«Ultra els dos focs de la Península principal situats a la Península hi ha ara altres dos que els focs van alimentant, en espera d'actuar-los al assoliment de la victòria en els dos primers. Són els focs de l'Europa Central i el món aràbic. El primer, objecte de les ambicions d'Àustria; el segon, objecte de les intencions d'Itàlia.»

A l'Europa Central, Hitler té dues víctimes designades: són Rússia i Txecoslovàquia. El vell somni imperialista germànic de la marxa cap a l'Est i de la conquesta d'Europa en una guerra contra Rússia, no pot realitzar-se d'una manera directa, com abans del 1914. Entre Rússia i Alemanya hi ha una cadena d'estats: Lituània, Polònia, Àustria, Txecoslovàquia, Hongria i Romania. Polònia és el més poderós d'aquesta cadena, i de passada, té unes certes relacions d'amistat amb Alemanya. No és pas a través d'ells que cal intentar les primeres falcondes: ja s'arribarà la seva hora. Les primeres víctimes, és el pensament de Hitler,

(Segueix a la pàgina 8)